

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

UUDISTAT ARMOLLASI
HERÄTTÄJÄJUHLAT NILSIÄ 7.-9.7.2017

Sunnuntai 9.7.2017
Sunnuntain aamuseurat klo 8.00
Toivo Tolppanen

Kuva-albumit ovat sellainen aarteisto, jonka äärellä aika kuluu joskus pitkäänkin aivan huomaamatta. Siellä voi seurustella sukupolvien saatossa. Siellä voi muistella aikaa, kun lapset olivat pieniä, tai kun edellisen sukupolven jäsenet olivat keskellämme. Voi kertailla pyhän niin kuin arjenkin tapahtumia. Juhlatapahtumista siellä taitaa olla enemmän muistoja yleensä kuin elämän arjesta. Se, mitä on tallennettu kuvaan, on muisto sen hetken ajankohtaisuudesta. Se on sitten toinen asia, voidaanko siihen lisätä jotakin muuta, jotakin sellaista, joka on ehkä siihen liittyvää muistikuvaa tai kuvaan liittyvää muistitietoa.

Kuvaustaito on aikojen saatossa suuresti kehittynyt, mutta asiana se on yhtä vanha kuin ihmiskuku.

Luomakunnan elämän aamussa Jumala sanoi: ”Tehkäämme ihminen, tehkäämme hänet kuvaksemme, kaltaiseksemme. Ja Jumala loi ihmisen kuvakseen, Jumalan kuvaksi hän hänet loi.” (1 Moos. 26–27) Näin ihminen ei ole kuva-albumissa, vaan yhä elävä tässä ja nyt. Me olemme Jumalan albumi ja Hänen katseltaviaan.

Sen lisäksi, että meillä on kuva-albumeita, joita kertyy lisää, meillä on myös muistikuvia, jotka ovat henkilökohtaisia. Näistäkin herättäjäjuhlilla kullakin meistä on muistikuvia, kenellä enemmän, kenellä vähemmän. Ketä tutuista ystävistä täällä on saatu tavata ennen, mutta jotka eivät ole enää tavattavissa tässä elämässä. Jotakin juhlien sanomasta on saattanut jäädä jonkun muistikuvaan iäksi mieleen. Ehkä jostakin — juhlien tunnus tai jotakin muuta.

Itse olen ollut Nilsin herättäjäjuhlilla kaksilla edellisillä mukana. Vuoden 1952 juhlat olivat Ukko-Paavon muiston 100-vuotisjuhlat. Silloin ei ollut vielä keskitettyä virren aloitusta, niin kuin nyt on ollut jo vuosikymmeniä. Virsiä saattoi alkaa useitakin yhtä aikaa, joista voimakkaimpana kuulunut sitten jatkui. Aattoseurojen alkaessa Ville Kuoppala istui tuossa Paavon haudan läheisyydessä ja aloitti voimakkain äänenpainoin virren ”Kohti isänmaata kulkevat tien kaidan matkamiehet”.

Siitä seurat alkoivat. Nilsin silloinen kirkkoherra Aarne Alikoski alkoi puheensa niiden juhlien tunnuksella: ”Herran, Herran väkeviä tekoja minä tuon julki.” Tunnus oli Psalmin 71 sana, mistä on Ukko-Paavon virsikin tehty.

Rovasti Veikko Vätäinen kertoi myöhemmin, että seurojen väliajalla Väinö Malmivaara potki takamuksille yhtä ja toista ja sanoi, että sinä ja sinä puhut sitten seuraavissa seuroissa. Kun niiden seurapuheiden kanssa tuskailtiin sitten siellä puhujapaikan takana, sai Armas Antila aiheen alkaa oman puheensa sanomalla: ”Tuolla puhujapaikan takana on kipujen paikka, kun pitäisi saada sana Herralta.”

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

UUDISTAT ARMOLLASI
HERÄTTÄJÄJUHLAT NILSIÄ 7.-9.7.2017

Siinä elämänvaiheessa, mikä itselläni on tällä kertaa, on jokapäiväisenä katseltavana vain muistikuvia. Ei juuri mitään uutta ja muuta.

Siltä ajalta, kun Israelin kansa pääsi Egyptin orjuudesta, heidän käskettiin katsella muistikuvia ja muistella, mitä kaikkea Herra oli tehnyt sen eteen, että he saivat vapauden. Etenkin se viimeinen egyptiläisten vitsaus oli ikimuistoinen. Sitä muistaen piti viettää pääsiäisjuhlaa sukupolvesta sukupolveen, minkä vuoksi sanottiin: "Kun sitten lapsenne kysyvät teiltä, mitä nämä menot merkitsevät, niin vastatkaa: Tämä on pääsiäisuhri Herralle, joka meni israelilaisten talojen ohi Egyptissä, kun hän rankaisi egyptiläisiä, mutta säästi meidän kotimme." (2. Moos. 12:26–27)

Muistikuvaan liittyi näkymä tulevaisuudesta. Elämä avautui eteenpäin kuin näky. Se, mikä jäi taakse muistikuvana, muuttui tulevaisuuden näkynä päämääräksi, minne oltiin matkalla.

Siitä kohti isänmaata, kohti luvattua maata vaeltavan kansan näkynä siintävästä päämäärästä kirjoitti Hebrealaiskirjeen kirjoittaja: "Uskovina nämä kaikki kuolivat. Sitä, mikä heille oli luvattu, he eivät saaneet, he olivat vain etäältä nähneet sen ja tervehtineet sitä iloiten, tunnustaneet olevansa vieraita ja muukalaisia maan päällä. Ne jotka puhuvat näin, osoittavat kaipaavansa isänmaata." (Heb. 11:13–14)

Rakkaat ystävät! Sen erämaavaelluksen kansan näky on meidänkin näkymme. Kohti taivaallista isänmaata on meidänkin vaelluksemme. Se ei ole taakse jäänyt kuva jostakin jo eletystä. Ei muistikuvakaan, vaan se näky, jota Herran sanan välityksellä katsellaan täältä elämän matkan päästä.

Onko se kaukana vai lähellä, emme tiedä, mutta me olemme niitä, jotka kaipaamme isänmaata. Mitä pimeämpiä ja painavampia ovat meidän ikävämme, tuskamme ja kaipuumme, sitä elävämmin ja kirkkaampana ikävöimme sitä näkyä, jota kohti pyrimme.

Kaikkia kohti isänmaata pyrkiviä varten sai profeetta Habakuk aikanaan tehtävän, jossa sanottiin: "Kirjoita näky niin selvästi tauluihin, että sen voi vaivatta lukea." Edellinen käänös: "Että sen voi juostessa lukea." Sekin näky, joka luetaan vielä ajan ja iäisyyden rajallakin, kun tämän elämän jo päätyttyä viimeiseksi sanotaan: "Jeesus Kristus Vapahtaja on sinut viimeisenä päivänä herättävä." Jeesus Kristus Vapahtaja herätettiin jo kolmantena päivänä, että hän on valmiina herättämään kaikki omansa sinä viimeisenä päivänä.

Siitä korpivaelluksen kansasta sanottiin, että he eivät kääntyneet takaisin siihen maahan, josta olivat lähteneet vaikeuksienkaan vuoksi, vaan he odottivat parempaa, taivaallista isänmaata ja sitä kaupunkia, jonka Jumala oli rakentanut heille. Se oli heidän päämääränsä silloinkin, kun sitä katseltiin kaukaa ja näytti tavoittamattomalta.

Mutta kaukainen tai läheinen, yhä vielä kulkevat ja saavat kulkea kohti isänmaata tien kaidan matkamiehet ja naiset tästä eteenkin päin, yksin ja yhdessä. Jeesus sanoi: "Tien sinne te tiedätte. Minä olen tie." Tien viitaksi: "Kuvass kallis sä sielumme paina." "Kuvass kirkkaana sielumme paina."